

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinio, Ph.D., v právní věci žalobce: **Zemědělské družstvo Němčičky**, se sídlem Němčičky 153, zastoupeného JUDr. Vojtěchem Mihalíkem, advokátem se sídlem Mikulov, Brněnská 154/32, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Brno, Květná 15, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2015, č. j. SZPI/AK780-36/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 5. 1. 2015, č.j. SZPI/AK780-27/2014, Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Brně (dále též „inspektorát“), uložil dle § 39 odst. 6 písm. c) zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o vinohradnictví“),

žalobci úhrnnou pokutu ve výši 150 000 Kč za to, že se dopustil správních deliktů podle § 39 odst. 5 zákona o vinohradnictví, § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o SZPI“), a § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví (výrok I. rozhodnutí). Podle § 3 odst. 6 zákona o SZPI mu uložil povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 1 390 Kč (výrok II. rozhodnutí). Podle § 16 odst. 7 zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uložil žalobci povinnost uhradit náklady dodatečné kontroly ve výši 500 Kč (výrok III. rozhodnutí). Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), pak žalobci uložil rovněž povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč (výrok IV. rozhodnutí).

[2] Konkrétně se žalobce dle inspektorátu dopustil správního deliktu:

1) podle § 39 odst. 5 zákona o vinohradnictví tím, že dne 25. 9. 2013 ve své provozovně Němčičky 153 porušil povinnost vést řádně evidenční knihy dle § 30 odst. 1 zákona o vinohradnictví tím, že nevedl evidenční knihy za rok 2013/2014,

2) podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI tím, že ke dni 5. 12. 2013 nesplnil opatření č. P068-70994/13/D, položku D01, uložené při kontrole dne 25. 9. 2013,

3) podle § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví tím, že v období od 26. 8. 2013 do 5. 12. 2013 ve své provozovně nalahvoval a následně uvedl do oběhu víno *Tramín červený 2011*, v celkovém množství 813 l, u kterého

byl zjištěn celkový obsah kyseliny sorbové 249 mg/l a 434 mg/l, přičemž podle čl. 3 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 606/2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o druhy výrobků z révy vinné, enologické postupy a omezení, která se na ně použijí (dále též „nařízení č. 606/2009“), resp. přílohy I A bod 11 nařízení č. 606/2009, je maximální množství přídavku kyseliny sorbové 200 mg/l. Předmětné víno tak bylo podrobeno nepovolenému enologickému postupu a jeho uváděním do oběhu žalobce porušil čl. 120c odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (dále též „nařízení č. 1234/2007“),

byla naměřena hodnota obsahu cukru 6,6 g/l, což je hodnota, podle které, i s přihlédnutím k odchylce 1 g/l povolené čl. 64 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 607/2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů (dále též „nařízení č. 607/2009“), musí být víno v souladu s přílohou XIV části B nařízení č. 607/2009 označeno jako *polosuché*, a nikoliv *polosladké*, jak jej označil žalobce. Uváděním špatně označeného vína do oběhu žalobce porušil zákaz podle čl. 52 odst. 1 nařízení č. 607/2009.

4) podle § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví tím, že v období od 13. 11. 2013 do 8. 1. 2014 ve své provozovně nalahvoval a následně uvedl do oběhu víno *Zweigeltrebe rosé*,

v celkovém množství 400,5 l, u kterého byl zjištěn obsah oxidu siřičitého 239 mg/l, přičemž podle čl. 3 odst. 3 nařízení č. 606/2009, resp. přílohy I B část A, bod 2 písm. b) nařízení č. 606/2009, nesmí za účelem lidské spotřeby překročit hodnotu 200 mg/l. Předmětné víno tak bylo podrobena nepovolenému enologickému postupu a jeho uváděním do oběhu žalobce porušil čl. 80 odst. 2 písm. a) Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (dále též „nařízení č. 1308/2013“),

5) podle § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví tím, že v období od 30. 1. 2012 do 19. 12. 2013 ve své provozovně uváděl do oběhu víno *Ryzlink vlašský 2011*, v celkovém množství 6 035 l,

u kterého byl zjištěn celkový obsah kyseliny sorbové 274 mg/l, přičemž podle čl. 3 odst. 2 nařízení č. 606/2009, resp. přílohy I A bod 11 nařízení č. 606/2009, je maximální množství přídavku kyseliny sorbové 200 mg/l. Předmětné víno tak bylo podrobena nepovolenému enologickému postupu a jeho uváděním do oběhu žalobce porušil čl. 120c odst. 4 nařízení č. 1234/2007,

u kterého byl naměřen skutečný obsah alkoholu 11,0 % obj., přičemž na obalu byl deklarován obsah 12,5 % obj., což představuje větší rozdíl, než povoluje čl. 54 odst. 1 nařízení č. 607/2009. Uváděním špatně označeného vína do oběhu žalobce porušil zákaz podle čl. 52 odst. 1 nařízení č. 607/2009, a

které bylo označeno tradičním názvem *zemské víno*, byť hrozny použité pro jeho výrobu nepocházely z deklarované zeměpisné oblasti. Víno nevyhovělo podmínkám čl. 40 odst. 2 písm. a) nařízení č. 607/2009, čímž žalobce porušil čl. 118v odst. 1 nařízení č. 1234/2007.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na základě kterého žalovaný

- zrušil část výroku I. rozhodnutí inspektorátu ohledně správního deliktu 5) - *Ryzlink vlašský 2011* a řízení o něm zastavil,

- změnil část výroku I. rozhodnutí inspektorátu ohledně správního deliktu 4) – *Zweigeltrebe rosé*, kdy upravil celkové množství vína uváděného do oběhu na 420 l, a dále upravil právní kvalifikaci skutku tak, že víno nesplňovalo podmínky přílohy I B část A bod 1 písm. b) nařízení č. 606/2009,

- s ohledem na zastavení řízení ohledně správního deliktu 5) snížil uloženou pokutu na 80 000 Kč,

- ve zbytku rozhodnutí inspektorátu potvrdil a s jeho nosnými závěry se ztotožnil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Konstatoval, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost i pro nedostatek důvodů a také

nezákonné, jelikož byla podstatným způsobem porušena ustanovení o řízení před správním orgánem.

[5] Konkrétně namítal, že část 1) výroku I. rozhodnutí inspektorátu je nepřezkoumatelné, jelikož absentuje precizní vymezení skutku, a to vymezení doby údajného spáchání skutku. Z výroku není zřejmé, z jakých ustanovení vyplývá povinnost žalobce. Pouhý odkaz na § 14 odst. 1 vyhlášky č. 323/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění pozdějších předpisů (dále též „vyhláška č. 323/2004“), je zcela nedostatečný.

[6] Část 2) výroku I. rozhodnutí inspektorátu je zmatečná a v rozporu s odůvodněním rozhodnutí. Na str. 4 inspektorát uvedl, že inspektoři konstatovali, že uložené opatření „nelze považovat za nesplněné“. Žádný právní předpis neukládá žalobci, aby účetní program obsahoval údaje o průběžném číslování jednotlivých listů evidenčních knih a nevratnost provedeného záznamu s uvedením jména osoby, která záznam provedla. Z podkladů pro vydání rozhodnutí ani z jeho odůvodnění není patrné, na základě jakých faktů dospěl inspektorát ke svým závěrům. Správní orgán žádnou fyzickou kontrolu programu neprováděl.

[7] Správní delikt 3) nebyl řádně časově vymezen. Víno bylo nalahvováno dne 13. 11. 2013, tudíž nemohl být delikt identifikován od 26. 8. 2013. Není zřejmé, jakým způsobem došlo ke spáchání skutku, zda uváděním do oběhu formou skladování, přepravy či prodejem. Skutek nebyl řádně identifikován, ani co se týče množství vína.

[8] Nařízení č. 606/2009 definuje povolené enologické postupy, nikoli nepovolené enologické postupy. Překročení stanoveného limitu povoleného postupu nelze definovat jako „nepovolený enologický postup“. Za nepovolený enologický postup je považováno přidání vody nebo alkoholu. Přidávání kyseliny sorbové je povoleným enologickým postupem, tudíž žalobce nemohl porušit čl. 120c odst. 4 nařízení č. 1234/2007. Žalovaný se nevypořádal ani s přidáváním kyseliny sorbové před každým lahvováním vína. Inspektorát navíc nepřihlédl k nejistotě metody ± 17 , kdy by musel učinit závěr, že množství kyseliny sorbové bylo překročeno pouze o 32 mg/l. Nepřihlédl ani k povolené odchylce a nejistotě metody u cukru, přestože mají tyto údaje zásadní význam při určování výše sankce.

[9] V části 4) výroku I. rozhodnutí inspektorátu nebyl řádně identifikován skutek z pohledu časového a uvedeného množství. Doba lahvování neodpovídá době uvádění do oběhu. Přidávání oxidu siřičitého je rovněž povoleným enologickým postupem, tudíž překročení povoleného limitu nelze považovat za nepovolený enologický postup. Inspektorát také nepřihlédl k odchylce metody, nejistotě měření a povolené odchylce. Rovněž byla rozporná kvalifikace správního deliktu, kdy laboratorní hodnocení bylo prováděno podle nařízení č. 606/2009 a kvalifikace dle zahájení správního řízení a napadeného rozhodnutí podle nařízení č. 1308/2013.

[10] Výroky II. a III. žalovaného rozhodnutí nejsou jasné, srozumitelné, přesné a určité. K výroku IV. žalovaného rozhodnutí žalobce namítal neoprávněnost jejich uložení.

[11] Žalovaný se dostatečně nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v bodě VIII. odvolání. Z oznámení o zahájení správního řízení musí být jasné, z jakých skutků je účastník

řízení podezřelý. Zejména musí obsahovat popis skutku, ze kterého je účastník řízení obviněn, aby nemohl být zaměněn s jiným. Precizní vymezení skutku neobsahuje ani listina označená jako oznámení o zahájení správního řízení ani výroky rozhodnutí inspektorátu.

[12] Výrok rozhodnutí nelze akceptovat ani na základě odůvodnění, které je zcela nepřezkoumatelné a v rozporu s § 68 správního řádu. V odůvodnění absentují důvody výroků, důkazy, na jejichž podkladě správní orgán dovodil své závěry a úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů.

[13] Výrok o sankci je nepřezkoumatelný a nezákonný. Povinností správního orgánu bylo uvést jednotlivé logické kroky, které ho vedly ke stanovení konkrétní výše pokuty. Hodnocení povahy protiprávního jednání musí rozlišovat okolnosti na přitěžující a polehčující.

[14] V rozhodnutí inspektorátu bylo množství nevyhovujícího vína 7.248,5 l hodnoceno jako vysoké. Rozhodnutím žalovaného byla zrušena část 5) výroku I. rozhodnutí inspektorátu, čímž kleslo množství nevyhovujícího vína na 1.233 l. Přesto i toto množství bylo hodnoceno jako velké. Ačkoliv množství vína se snížilo o cca 5/6, pokuta byla snížena jen o cca 45 %. U jiných účastníků řízení bývá termínem „velmi množství vína“ hodnoceno množství 25 000 l a výše. Ustálenou správní praxí je jako polehčující okolnost hodnoceno stažení vína z oběhu, což se nyní nestalo. Dále chybí hodnocení, jakou formou žalobce měl víno uvádět do oběhu (skladování, přeprava, prodej). Tato okolnost má podstatný vliv na výši ukládané pokuty.

[15] Hodnocení ekonomického dopadu na spotřebitele je zcela nesmyslné. Žalobce nepoužil nepovolené enologické postupy, pouze v zanedbatelné míře překročil míru povolených přídatných látek, což nemělo žádný vliv na zdraví spotřebitele a nezpůsobovalo to závadnost produktu.

[16] Správní orgán při určování výše pokuty zneužil meze správního uvážení.

[17] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí inspektorátu, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[18] Ve vyjádření k žalobě žalovaný ohledně námitek, které byly uplatněny již v odvolacím řízení, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že nesprávné vymezení doby spáchání správního deliktu 1) žalobce namítal až v žalobě. Správní delikt 2) žalobce spáchal tím, že nesplnil uložené opatření, neboť jím vedená a následně předložená dokumentace nazvaná jako *Tržby za kategorie a odrůdy* nesplňovala povinné údaje. Námitky týkající se výroků II., III. a IV. rozhodnutí inspektorátu jsou obecné a nevyplývá z nich, v čem konkrétně žalobce shledává nesrozumitelnost těchto výroků. To stejné platí i pro námitky vůči „oznámení o zahájení správního řízení“. Při určení výše pokuty správní orgány přihlédly k závažnosti správních deliktů, zejména ke způsobu jejich spáchání, jejich následkům a okolnostem, za nichž byly spáchány. Ačkoli množství vína uváděného do oběhu je důležitou okolností, nejedná se o kritérium jediné. Celkové množství 1 233 l nevyhovujícího vína je stále velké, byť v jiné míře než množství původní.

[19] Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Jednání konané dne 28. 11. 2017

[20] Žalobce prostřednictvím svého zástupce i žalovaný při jednání setrvali na argumentaci obsažené v jejich písemných podáních, na kterou odkázali. Pro případ, že by soud neshledal žalobu důvodnou co do podstaty věci, zástupce žalobce navrhl, aby soud uloženou pokutu snížil, za adekvátní by považoval částku 30 000 Kč. Zástupce žalobce rovněž sdělil, že žalobce netrvá na důkazních návrzích, které žalobce uvedl v žalobě – tedy výsledku účastníků řízení a výsledku ředitele inspektorátu v Brně Ing. V. O.

V. Posouzení věci soudem

[21] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí inspektorátu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[22] V daném případě žalobce učinil předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o uložení pokuty za spáchání jiných správních deliktů dle zákona o vinohradnictví a zákona o SZPI. Namítal především nepřezkoumatelnost jednotlivých výroků rozhodnutí, nedostatečné odůvodnění rozhodnutí a nesprávné určení výše pokuty ze strany správních orgánů.

[23] Pokud jde o obecně uplatněné žalobní body, soud je neshledal důvodnými. Rozhodnutí správních orgánů jsou po formální i obsahové stránce v souladu se zákonem, nepostrádají žádnou ze zákonných náležitostí. Výroky rozhodnutí o jiném správním deliktu přitom splňují i požadavky kladené na tento typ rozhodnutí judikaturou (srov. zejména usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, ve věci „*AQUA SERVIS, a. s.*“, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Rovněž tak nelze rozhodnutí žalovaného považovat za nepřezkoumatelné. V odůvodnění jsou uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil. Žalovaný se pečlivě zabýval odvoláním žalobce a ve svém rozhodnutí se vyjádřil ke všem odvolacím námitkám. Na základě jedné z nich zrušil část výroku rozhodnutí, část výroku opravil a dále přistoupil k úpravě odůvodnění rozhodnutí inspektorátu.

[24] Žalovaný přezkoumal rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na základě odvolacích námitek, neshledal žádné jiné pochybení, ztotožnil se s hodnocením věci, tak jak je provedl inspektorát. Své závěry žalovaný odůvodnil. Zabýval se s ohledem na použitou právní úpravu všemi skutečnostmi, které měly vliv na uložení pokuty i její výši. Žalobce tak nebyl nijak zkrácen na svých právech.

[25] Pokud jde o konkrétní námitky, s řadou z nich se vypořádal již žalovaný v napadeném rozhodnutí. Skutkovou podstatu **správního deliktu 1)** podle § 39 odst. 5 zákona o vinohradnictví žalobce naplnil tím, že při kontrole dne 25. 9. 2013 na své provozovně nepředložil orgánu dozoru, resp. ani nevedl, evidenční knihy za vinařský rok 2013/2014, přestože měl podle § 30 odst. 1 zákona o vinohradnictví povinnost je vést, mj. proto, že na

předmětné provozovně byly v nádobách skladovány produkty vzniklé zpracováním hroznů sklizených žalobcem. Takto vymezený skutek je dle soudu dostatečně určitý tak, aby jej nebylo možné zaměnit s jiným a je z něj patrné, na základě jakých ustanovení je žalobce sankcionován. Nebylo nutné, aby inspektorát ve výroku přesně specifikoval dané nádoby a produkty v nich obsažené, jak ostatně uvedl již žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí. Žalobce pro dané období nevedl evidenční knihy vůbec, ačkoli prokazatelně skladoval produkty vzniklé zpracováním hroznů, což sám potvrdil. V takové situaci nebylo potřeba, aby bylo ve výroku blíže specifikováno, jakým konkrétním způsobem evidenční knihy nevyhověly stanoveným požadavkům, nebyly totiž vedeny vůbec. Žalobce nerozporoval, že měl povinnost evidenční knihy vést ani že je za vinařský rok 2013/2014 skutečně nevedl. Jeho námitky k této části výroku rozhodnutí tedy soud považuje za účelové.

[26] Skutkovou podstatu **správního deliktu 2)** žalobce naplnil tím, že nesplnil opatření č. P068-70994/13/D, kterým bylo žalobci uloženo dopracování evidenčních knih za vinařský rok 2013/2014, a to v souladu s § 30 odst. 1 zákona o vinohradnictví způsobem stanoveným v § 14 vyhlášky č. 323/2004.

[27] Podle § 14 odst. 1 vyhlášky č. 323/2004 platí, že: *„Evidenční knihy tvoří evidence vedená na vzorech uvedených v odstavcích 3 až 12, přičemž tato evidence může být rozdělena do několika evidenčních knih. Evidenční knihy se vedou v pevné vazbě nebo v elektronické podobě a listy v nich musí být průběžně číslovány. V případě, že jsou evidenční knihy vedeny v elektronické podobě musí použitý program zabezpečit, aby každý záznam byl proveden nevratně s uvedením jména osoby, která záznam provedla.“*

[28] K větě obsažené v rozhodnutí inspektorátu: *„Inspektory bylo konstatováno, že uložené opatření nelze považovat za nesplněné“*, se žalovaný vyjádřil na str. 10 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že se jedná o přepis z protokolu ze dne 11. 10. 2013, č. P071-70994/13, kdy bylo mj. kontrolováno splnění opatření č. P068-70994/13/D. Předmětná věta pro použitý dvojité zápor neodpovídá zjištěným skutečnostem, jelikož v protokolu č. P071-70994/13 kontrolní orgán vyzval žalobce, aby doložil vinařskou evidenci za rok 2013/2014, konkrétně přílohu č. 32 Evidence o zásobách vína (v litrech) pro měsíce srpen 2013 a září 2013. I následnou kontrolou ze dne 5. 12. 2013, protokol č. P085-70994/13, bylo zjištěno, že opatření č. P068-70994/13/D, nelze pokládat za splněné. Žalovaný v tomto smyslu tedy korigoval odůvodnění rozhodnutí inspektorátu s tím, že uvedená nepřesná věta neodpovídá zjištěným skutečnostem. Takto provedenou opravu považuje soud za správnou a v souladu s tím, že správní řízení tvoří jeden celek. Z protokolu č. P085-70994/13 vyplývá, že opatření č. P068-70994/13/D, položka D01, bylo ponecháno nadále v platnosti. Splnění opatření pak bylo konstatováno až v protokolu ze dne 12. 2. 2014, č. P013-70994/14.

[29] Žalobci bylo uloženo dopracování evidenčních knih tak, aby odpovídaly požadavkům právních předpisů. Žalobce tak však neučinil, a tím nesplnil opatření uložené orgánem dozoru. Správní orgány žalobce nesankcionovaly za to, že by jeho účetní program nedisponoval určitými údaji, ale za to že žalobce nepředložil evidenční knihy v takové podobě, aby odpovídaly všem požadavkům, které jsou mj. výslovně stanoveny v § 14 odst. 1 vyhlášky č. 323/2004. Pokud jsou evidenční knihy vedeny v elektronické podobě, musí použitý program zabezpečit, aby každý záznam byl proveden nevratně s uvedením jména osoby, která

záznam provedla. Provádět fyzickou kontrolu účetního programu nebylo potřeba, bylo na žalobci, aby předložil evidenční knihy v odpovídající podobě.

[30] K výroku ohledně **správního deliktu 3)** žalobce namítal, že nebyl řádně vymezen časově, podle množství vína a ani jakým způsobem došlo ke spáchání deliktu. S tím se soud neztotožnil. Jak uvedl žalovaný na str. 11 napadeného rozhodnutí, počátek časového vymezení skutku (26. 8. 2013) odpovídá tvrzení žalobce ohledně lahvování vína (viz protokol č. P013-70994/14) a konec (5. 12. 2013) odpovídá datu uvedenému v opatření č. P085-70994/13/D, kterým bylo žalobci uloženo, aby zajistil stažení nevyhovujícího vína z tržní sítě od všech svých odběratelů. Žalobce sám uvedl, že předmětná šarže 63-11 vína *Tramín červený 2011* byla lahvována dne 26. 8. 2013 a k poslednímu lahvování došlo dne 13. 11. 2013. Skutkovou podstatu předmětného deliktu naplní delikvent uváděním do oběhu, ve výroku rozhodnutí není třeba uvádět konkrétní formu uvádění na trh. Uváděním do oběhu je nicméně podle § 3 písm. q) zákona o vinohradnictví i skladování pro potřeby prodeje. Je možné, že doba protiprávního jednání byla delší, nicméně doba vymezená ve výroku rozhodnutí byla dostatečně prokázána. Jak bylo uvedeno v protokolu č. P013-70994/14, množství vína vyplývalo ze skladové karty nádoby č. PL12 a vyjádření žalobce. Zástupce žalobce potvrdil, že do oběhu bylo uvedeno 813 l vína *Tramín červený 2011*, šarže 63-11.

[31] Žalobce se dopustil správního deliktu podle § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví tím, že porušil povinnost stanovenou předpisem Evropské unie upravujícím oblast vinohradnictví. Konkrétně tím, že uváděl do oběhu víno, které bylo podrobeno nepovolenému enologickému postupu, čímž porušil povinnost stanovenou čl. 120c odst. 4 nařízení č. 1234/2007 [možno dodat, že nařízení č. 1234/2007 bylo s účinností ke dni 31. 12. 2013 zrušeno a nahrazeno nařízením č. 1308/2013; na nyní souzené věci ovšem tato skutečnost ničeho nemění, enologické postupy a omezení, včetně zákazu, za jehož porušení byl žalobce sankcionován, jsou nyní upraveny v čl. 80 nařízení č. 1308/2013 s odkazem na jeho přílohu VIII, což správní orgány vzhledem k časovému vymezení zohlednily u správního deliktu 4)]. K tomu lze doplnit, že z textu nařízení č. 1234/2007 je zřejmé, že se jedná o předpis upravující oblast vinohradnictví, vinařství nebo obchodu s produkty ve smyslu § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví, viz např. čl. 1 odst. 1 písm. l) tohoto nařízení.

[32] Povolené enologické postupy, podmínky a meze jejich použití jsou uvedeny v příloze I A nařízení č. 606/2009 (viz čl. 3 odst. 2 citovaného nařízení). Další omezení jsou stanovená v příloze XVb nařízení č. 1234/2007. Z citovaných právních předpisů vyplývá, že maximální množství přídavku kyseliny sorbové v takto ošetřeném víně uvedeném na trh nesmí překročit hodnotu 200 mg/l. U vína žalobce byl zjištěn obsah kyseliny sorbové ve výši 249 mg/l a 434 mg/l. Žalobce tedy nedodržel předepsané meze povoleného enologického postupu, a tudíž uváděl na trh výrobek, který byl podroben enologickému postupu, který Evropská unie nepovoluje, a tím porušil čl. 120c odst. 4 nařízení č. 1234/2007. Povolený enologický postup je pouze užití kyseliny sorbové v dovoleném množství, tedy max. 200 mg/l. Nelze tedy přistoupit na výklad žalobce, že by se povolené enologické postupy při nedodržení jejich podmínek a mezí nepovažovaly za postupy nepovolené. Tímto výkladem by stanovení těchto podmínek a mezí ztratilo praktický smysl.

[33] Nejistotu měření nebylo nutné uvádět do výroku rozhodnutí. I kdyby se tato odchylka do naměřené hodnoty započítala, stejně by víno nesplňovalo požadované limity. Při určování

výše pokuty správní orgány k míře překročení povolených limitů nepřihlížely, tudíž ani tato okolnost neměla na výši uložené pokuty vliv.

[34] K námitkám ohledně výroku o **správním deliktu 4)** lze znovu odkázat na napadené rozhodnutí a zopakovat již výše uvedené. Jak uvedl žalovaný na st. 13, časové vymezení vycházelo z data posledního lahvování předmětného vína (protokol č. P013-70994/14) a vydání opatření č. P001-71039/14/D, kterým byl uložen zákaz uvádění vína do oběhu. Doba protiprávního jednání mohla být i delší, nicméně doba vymezená ve výroku rozhodnutí byla dostatečně prokázána. Množství vína vychází rovněž z protokolu č. P013-70994/14 a žalovaný v tomto opravil inspektorátem chybně uvedené množství vína uváděného do oběhu.

[35] Užití oxidu siřičitého je povoleným enologickým postupem, pokud nepřekročí mezní hodnoty stanovené v příloze I B nařízení č. 606/2009. U předmětného růžového vína nesměl celkový obsah oxidu siřičitého ve vínu v okamžiku uvedení do oběhu překročit hodnotu 200 mg/l. Jelikož u vína *Zweigeltrebe rosé*, šarže 27-11, byla naměřena hodnota 239 mg/l, inspektorát dospěl ke správnému závěru, že víno bylo podrobeno enologickému postupu, který není v Evropské unii povolen. Nejistotu měření nebylo nutné uvádět do výroku rozhodnutí. I kdyby se tato odchylka do naměřené hodnoty započítala, stejně by víno nesplňovalo požadované limity. Při určování výše pokuty správní orgány k míře překročení povolených limitů nepřihlížely, tudíž ani tato okolnost neměla na výši uložené pokuty vliv.

[36] Změny právních předpisů v mezidobí od spáchání předmětných deliktů a vydáním rozhodnutí inspektorát popsal na str. 9 svého rozhodnutí. Soud nevidí žádný rozpor v tom, že inspektorát ve výroku rozhodnutí uvedl, že u vína byl zjištěn obsah oxidu siřičitého nevyhovující konkrétním podmínkám podle nařízení č. 606/2009, čímž byla porušena povinnost neuvádět na trh výrobek podrobený enologickému postupu, který není v Evropské unii povolen podle čl. 80 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1308/2013, které nabylo účinnosti ke dni 1. 1. 2014. Obdobně to ostatně učinil inspektorát i u správního deliktu 3), s tím rozdílem, že aplikoval ještě nařízení č. 1234/2007. U tohoto správního deliktu však žalobce proti postupu inspektorátu nebrojil.

[37] Námitky vůči výrokům II., III. a IV. rozhodnutí inspektorátu byly natolik obecné, že se s nimi soud nemohl konkrétně vypořádat. Z výroků jsou zřejmá ustanovení dotčených právních předpisů a uložená povinnost. Jejich bližší odůvodnění bylo uvedeno na str. 11 a 12 rozhodnutí inspektorátu.

[38] Žalobce v odvolání namítal, že listina označená jako „zahájení správního řízení“ neobsahovala precizně formulované skutkové věty a popisy jednotlivých skutků. K tomu se žalovaný vyjádřil na str. 17 odst. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že v oznámení o zahájení správního řízení bylo vždy uvedeno kdy, kde a jakým způsobem se jednotlivé skutky staly. Rovněž jsou v něm vyjmenovány ustanovení právních předpisů, která byla porušena. Námitka žalobce, že by se žalovaný s touto odvolací námitkou nevypořádal, je tedy nedůvodná. Žalovaný se vypořádal i s ostatními odvolacími námitkami obsaženými v bodě VIII. odvolání. Soud rovněž podotýká, že listina ze dne 4. 11. 2014, č. j. SZPI/AK780-25/2014, označená jako „Oznámení o zahájení správního řízení“ obsahuje podrobný popis skutků, ze kterých byl žalobce důvodně podezřelý a veškeré zákonné náležitosti.

[39] Výše pokuty byla odůvodněna v souladu s § 40 odst. 2 zákona o vinohradnictví dostatečně i s přihlédnutím k závažnosti správního deliktu, a to především ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán (viz str. 20 až 22 napadeného rozhodnutí). Žalobce považoval výrok o sankci za nepřezkoumatelný a nezákonný. Zde je nutno v první řadě obecně uvést, že ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje.

[40] Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání lze však dle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení (v první řadě jde ale o meze vyplývající z ústavních principů zákazu libovůle, principu rovnosti, zákazu diskriminace, příkazu zachovávat lidskou důstojnost, principu proporcionality apod.) nebo správní orgán volné uvážení zneužil. Soud tedy posuzuje, zda rozhodnutí správních orgánů nevybočila z mezí stanovených zákonem.

[41] Z rozhodnutí správních orgánů je zřejmá poctivá snaha o individualizaci pokuty a o její řádné zdůvodnění. Správní orgány se zabývaly závažností správních deliktů na základě kritérií obsažených v § 40 odst. 2 zákona o vinohradnictví, kterými jsou způsob spáchání, následky a okolnosti, za nichž byl správní delikt spáchán. V důvodech rozhodnutí vyložily, jaká konkrétní kritéria byla vzata v úvahu a jaký mají vliv na význam deliktu. Soud nemá důvod vytýkat správním orgánům nedostatky v užití správního uvážení.

[42] Na tomto místě lze dodat, že posuzování závažnosti deliktu nelze chápat jako prostý součet přitěžujících a polehčujících okolností s předem danými matematickými hodnotami, nýbrž je na správním orgánu, aby přihlížel ke všem okolnostem daného správního deliktu jako k celku. Jen na základě takového postupu lze určit závažnost správního deliktu a tomu odpovídající výši uložené pokuty. Odvolací orgán se pak v opravném řízení může odchýlit od hodnocení správního orgánu prvního stupně a například přisoudit zjištěným okolnostem jinou hodnotu při posuzování míry závažnosti deliktu. Žalovaný ve svém odůvodnění uvedl všechny kroky a logické úvahy, které jej vedly ke stanovení výše pokuty v konkrétní výši.

[43] Žalovaný zastavil řízení ohledně tří z osmi správních deliktů, a proto snížil uloženou pokutu ze 150 000 Kč na 80 000 Kč. Množství nevyhovujícího vína v součtu všech deliktů klesl, což však nelze považovat za jedinou okolnost rozhodující o výši pokuty. V daném případě byla celá řada dalších okolností, ke kterým správní orgány přihlížely. Ostatně i množství 1 233 l nevyhovujícího vína lze stále považovat za velké množství, byť samozřejmě s jinou závažností, než množství původní.

[44] Inspektorát jako polehčující okolnost nehodnotil, že žalobce stáhl z oběhu 78 l nevyhovujícího vína, jelikož se jednalo o zanedbatelné množství v porovnání s množstvím uvedeným do oběhu. Žalovaný k tomu uvedl, že část dotčeného výroku rozhodnutí zrušil. S posouzením inspektorátu se ztotožnil, i s ohledem na to, že ke stažení vína z oběhu žalobce přistoupil až na základě opatření kontrolního orgánu. Po zrušení části výroku rozhodnutí inspektorátu tedy zbylo 1 233 l nevyhovujícího vína uvedeného do oběhu, ze kterých bylo 45 l staženo z oběhu. Soud se ztotožňuje s hodnocením správních orgánů, že taková okolnost

nemohla být posouzena ve prospěch žalobce. Jedná se o zanedbatelné množství a žalobce víno stáhl z oběhu až na základě opatření kontrolního orgánu.

[45] Inspektorát dále poukázal na skutečnost, že mohlo dojít k poškození zájmů spotřebitele v ekonomické rovině, kdy si zákazník za vynaložené finanční prostředky pořídil produkty, které nemusely splnit očekávání, které oprávněně mohl mít. Žalovaný tuto úvahu označil za přípustnou. Ani zdejší soud nemá důvod tuto úvahu inspektorátu vyčítat. Byla součástí širšího zdůvodnění následků spáchání správního deliktu, kdy inspektorát hodnotil ve prospěch žalobce skutečnost, že nebyl prokázán žádný škodlivý následek pro spotřebitele, nicméně tuto skutečnost je třeba hodnotit ve světle výše uvedeného. Bylo prokázáno, že víno *Tramín červený 2011* bylo označeno jako víno polosladké, přestože se podle obsahu cukru jednalo o víno polosuché. Již z povahy spáchaného deliktu je zřejmá potencialita ekonomického poškození spotřebitele. Ten si za své peněžní prostředky vybere, na základě údajů neodpovídajících skutečnosti, potravinu, která nemá deklarované vlastnosti, čímž dochází k deformaci rozhodovacího procesu spotřebitele při vynakládání jeho finančních prostředků vyčleněných na potraviny.

[46] Vzhledem k souběhu více správních deliktů inspektorát uložil pokutu podle ustanovení vztahujícího se na správní delikt nejprísněji postižitelný. Správní delikty podle § 39 odst. 5 a § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví měly shodně horní hranici sankce 5 000 000 Kč. Inspektorát za nejzávažnější správní delikt považoval uvádění vín do oběhu, která byla vyrobena nepovoleným enologickým postupem. Tuto úvahu doplnil žalovaný s tím, že nejzávažnější je provedení nepovoleného enologického postupu u vína *Tramín červený 2011*, jelikož se týká dvojnásobného množství, než u vína *Zweigeltrebe rosé* a rovněž právním předpisem stanovený limit byl u tohoto vína více překročen. Uvedené odůvodnění správních orgánů je dostatečné. Vína žalobce byla podrobena nepovoleným enologickým postupům, jak již bylo rozebráno výše.

[47] Závěrem nutno uvést, že použité právní úvahy o výši pokuty nevybočily ze zákonných mezí a ani netrpí vnitřním logickým rozporem. Obsah správního spisu jako celku a podaná žaloba nezakládají důvod pro snížení již uložené pokuty. Vzhledem k tomu, že za předmětné protiprávní jednání bylo možno uložit pokutu podle § 39 odst. 6 písm. c) zákona o vinohradnictví až do výše 5 milionů Kč, má krajský soud za to, že pokuta uložená zcela při spodní hranici zákonné sazby (ve výši 1,6 % této sazby) je přiměřená, nevybočující ze zavedené správní praxe, a plně odpovídající předmětnému porušení povinností a okolnostem, za kterých k tomuto porušení došlo, přitom její uložení bylo správními orgány řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodněno. Vzhledem k uvedenému soud neshledal důvody pro vyhovění návrhu žalobce na snížení pokuty.

VI. Závěr a náklady řízení

[48] Soud tedy shledal žalobcovy námitky neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[49] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. listopadu 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu